

# Księga Izajasza

## Rozdział 24

**1.** Oto Pan pustoszy ziemię, niszczy ją i burzy jej powierzchnię, a mieszkańców jej rozprasza. **2.** I będzie [dotknięty] jak lud, tak kapłan, jak sługa, tak jego pan, jak służąca, tak jej pani, jak nabywca, tak sprzedawca, jak pożyczkę dający, tak biorący ją, jak wierzyciel, tak jego dłużnik. **3.** Okropnie spustoszona będzie ziemia i doszczętnie rozgrabiona, bo Pan wydał taki wyrok. **4.** Żałośnie wygląda ziemia, zmarniała; świat opadł z sił, niszczeje, niebo wraz z ziemią się wyczerpały. **5.** Ziemia została splugawiona przez swoich mieszkańców, bo pogwałcili prawa, przestąpili przykazania, złamali wieczyste przymierze. **6.** Dlatego ziemię zżera przekleństwo, a jej mieszkańcy pokutują; dlatego się przerzedzają mieszkańcy ziemi i mało ludzi zostało. **7.** Młode wino w smutku, winnica podupadła, wzdychają wszyscy ludzie wesołego serca. **8.** Ustała wesołość bębenków, ucichła wrzawa hulających, umilkł wesoły dźwięk cytr. **9.** Nie piją wina wśród pieśni, sycera gorzknieje pijakom. **10.** Zburzone jest miasto chaosu, dom każdy zamknięty od wejścia. **11.** Na ulicach narzekanie na brak wina. Znikła wszelka radość, wesele uszło z ziemi. **12.** Tylko pustka została w mieście i brama rozbita w kawałki. **13.** Tak bowiem będzie pośrodku ziemi pomiędzy narodami, jak przy otrząsaniu oliwek, jak z resztkami winogron po winobranii. **14.** Ci to podniosą głos, sławić będą majestat Pana, wzniosą okrzyki od strony morza. **15.** Dlatego na wschodzie czcić będą Pana, na wyspach morskich imię Pana, Boga Izraela. **16.** Od krańca ziemi słyszeliśmy pienia: Chwała Sprawiedliwemu! Lecz ja rzekłem: Mam tajemnicę, groźną mam tajemnicę, biada mi! Wiarołomni działają zdradliwie, wiarołomni dopuścili się zdrady. **17.** Groza i dół, i sidło na ciebie, mieszkańcu ziemi; **18.** kto umknie przed krzykiem grozy, wpadnie w dół, a kto się wydostanie z dołu, w sidła się zamota! Tak, upusty otworzą się w górze i podwaliny ziemi się zatrzęsą. **19.** Ziemia rozpadnie się w drobne kawałki, ziemia, pękając, wybuchnie, ziemia, zadrgawszy, zakołysze się, **20.** ziemia mocno się będzie zataczać jak pijany i jak budka [na wietrze] będzie się chwiała; grzech jej zaciąży nad nią, tak iż upadnie i już nie powstanie. **21.** W ów dzień Pan skarże wojsko niebieskie tam, w górze, i królów ziemskich tu, na dole. **22.** Zostaną zgromadzeni, uwięzieni w lochu; będą zamknięci w więzieniu, a po wielu latach zostaną ukarani. **23.** Księżyc się zarumieni, słońce się zawstydy, bo zakróluje Pan Zastępów na górze Syjon i w Jeruzalem, wobec swych starców będzie uwielbiony.